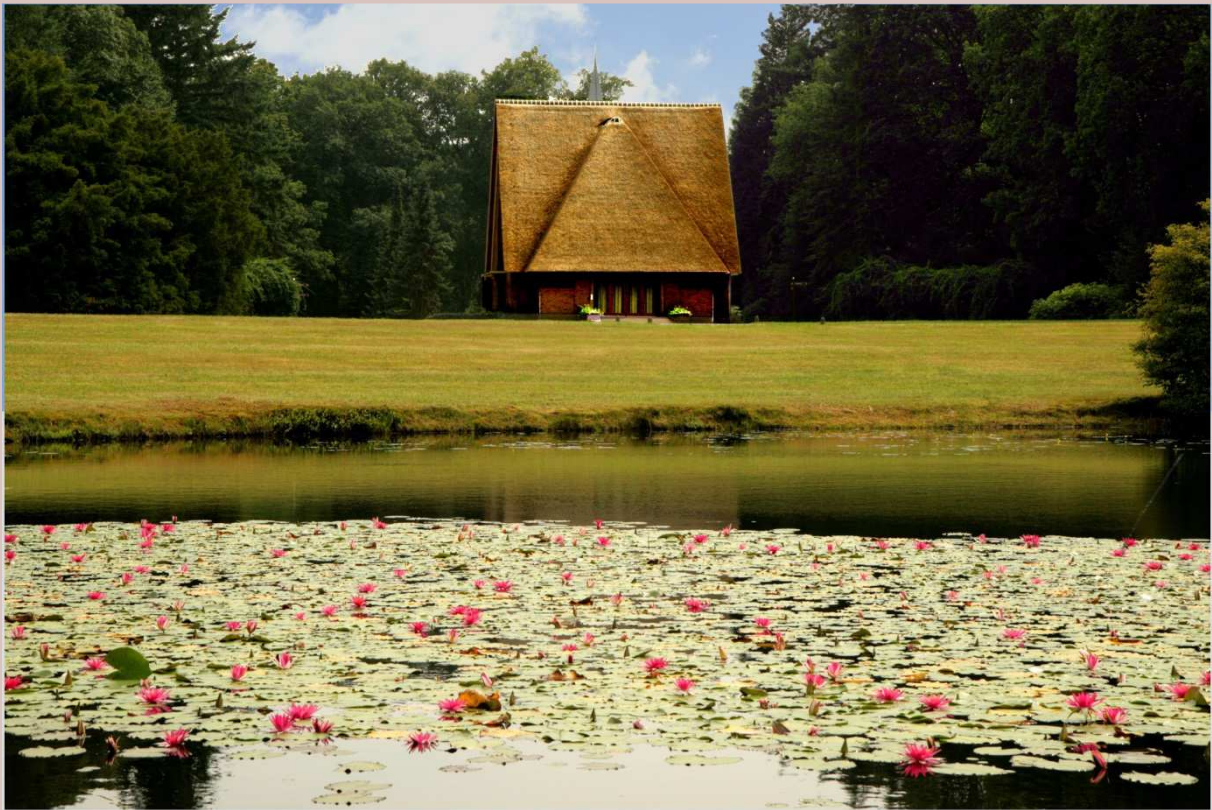


## Martijn – Allerzielen, 2 november 2014



Als jongetje was hij al gefascineerd door begraafplaatsen. Elke vakantie in Frankrijk trokken die bijzondere Franse kerkhoven zijn aandacht. Nu ligt onze Martijn, 43 jaar jong, al weer een half jaar begraven op de begraafplaats Kranenburg in Zwolle. Wekelijks zoeken wij hem daar op, staan stil bij zijn graf dat nog in afwachting is van het glasmonument dat aan hem zal herinneren. Hij is daar wel, maar we vinden hem daar niet.

Elke keer maken we een ommetje over het grote kerkhof. We komen dan bij de vijver en nemen plaats op de bank. We kijken uit over het water en zien de aula aan de overkant. Daar stonden wij met z'n vieren, op 19 mei 2014 in de zachte avondzon, met Martijn tussen ons in.

Als we samen op die bank zitten, zien we de deuren van de aula weer open gaan, duwen we de baar naar voren, betreden we de aula en zien we al die geliefden, al die rouwenden zitten, de ogen gericht op de kist en op ons. Daar, te midden van al die mensen die we dan weer voor ons zien, herinneren we ons Martijn. Hij had en heeft, hoe ook, een plaats in ons en hun bestaan. Zo leeft hij voort, als we daar elke week enkele minuten stil op die bank zitten. Nooit alleen, Martijn is altijd bij ons.